

ustalonego w drodze porozumienia między bezpośrednim przełożonym asystenta a kierownikiem jednostki przyjmującej na staż.

2. Kierownik jednostki przyjmującej na staż zapewnia warunki umożliwiające właściwą realizację programu, o którym mowa w ust. 1.

3. W sprawach nie uregulowanych w uchwale stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące staży zawodowych, wydane na podstawie art. 153 ust. 2 ustawy, o której mowa w § 1 ust. 1.

§ 3. 1. Z odbycia stażu mogą być zwolnione osoby, które:

- 1) po ukończeniu studiów wyższych były zatrudnione nieprzerwanie przez okres co najmniej 12 miesięcy w jednostce określonej w § 1 ust. 2 w zawodzie bezpośrednio związanym z dyscypliną naukową, w której zakresie będą prowadziły działalność naukową i dydaktyczną,
- 2) posiadają specjalne uprawnienia do wykonywania określonego zawodu, jeżeli podstawą nadania tych uprawnień stanowi również praktyka zawodowa,
- 3) równolegle z pracą w szkole wyższej były zatrudnione dodatkowo w wymiarze nie mniejszym niż

1/2 etatu przez okres co najmniej 12 miesięcy w jednostce określonej w § 1 ust. 2 w zawodzie bezpośrednio związanym z dyscypliną naukową, w której zakresie będą prowadziły działalność naukową i dydaktyczną.

2. O zwolnieniu z obowiązku odbycia stażu rozstrzyga rektor na wniosek bezpośredniego przełożonego asystenta.

3. Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego może określić kierunki studiów, na których — ze względu na brak możliwości odbycia odpowiedniego stażu — mogą być zatrudniane osoby bez odbycia stażu.

§ 4. Okres zatrudnienia w jednostce określonej w § 1 ust. 2, wynoszący co najmniej 12 miesięcy, rektor może uznać za równorzędny z rocznym stażem asystenckim, a jeżeli trwał on co najmniej 3 lata — za równorzędny również ze stażem zawodowym, gdy w okresie tym pracownik osiągnął istotne wyniki w pracy zawodowej i wykazał się zainteresowaniami naukowymi.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Szalajda

180

UCHWAŁA Nr 118 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 sierpnia 1986 r.

w sprawie obowiązkowej oceny maszyn i innych urządzeń technicznych pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy.

Na podstawie art. 213 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214 oraz z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Przepisy uchwały stosuje się do oceny maszyn, urządzeń technicznych i zmechanizowanych narzędzi pracy, których produkcja jest uruchamiana na podstawie nowej lub zmienianej dokumentacji konstrukcyjnej, zwanych dalej „maszynami”.

§ 2. 1. Ocenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy podlegają założenia konstrukcyjne oraz prototyp lub egzemplarz z serii próbnej maszyny.

2. Założenia konstrukcyjne powinny zawierać charakterystykę zagrożeń i uciążliwości oraz sposób ochrony przed ich szkodliwymi skutkami w czasie eksploatacji maszyny.

§ 3. 1. Oceny maszyn dokonuje się na podstawie wymagań Polskich Norm, a także przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy właściwych dla budowy i eksploatacji danych maszyn.

2. W razie braku Polskich Norm, podstawę oceny stanowią kryteria bezpieczeństwa dla poszczególnych rodzajów maszyn, zatwierdzone przez właściwych ministrów na podstawie:

- 1) postanowień norm Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej (RWPG), Międzynarodowej Organizacji Nor-

malizacyjnej (ISO), Międzynarodowej Komisji Elektrotechnicznej (IEC) i innych organizacji międzynarodowych,

- 2) postanowień norm branżowych,
- 3) postanowień Polskich Norm dla podobnych maszyn,
- 4) innych wymagań dotyczących budowy i eksploatacji maszyn, wydanych przez upoważnione organy i instytucje.

§ 4. 1. Oceny maszyn pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy dokonują ich producenci.

2. W celu dokonania oceny maszyny producent:

- 1) powołuje zespół, zwany dalej „zespołem”,
- 2) powiadamia organ założycielski oraz organy nadzoru i kontroli warunków pracy o planowanych pracach zespołu.

3. W skład zespołu, o którym mowa w ust. 2, wchodzi przedstawiciele producenta, odbiorcy, specjaliści z właściwego biura konstrukcyjnego, jednostki badawczo-rozwojowej, przedmiotowo właściwego ośrodka normalizacyjnego oraz Naczelnej Organizacji Technicznej. W pracach zespołu mogą również uczestniczyć przedstawiciele organu założycielskiego producenta oraz organów nadzoru i kontroli warunków pracy.

4. Protokół zawierający wyniki oceny maszyny stanowi część składową dokumentacji projektowo-konstrukcyjnej.

5. Wydatki poniesione w związku z oceną maszyny obciążają producenta.

§ 5. 1. Uruchomienie produkcji maszyny może nastąpić na podstawie świadectwa dopuszczenia jej do produkcji, wystawionego przez kierownika zakładu pracy będącego producentem maszyny, po uzyskaniu pozytywnej oceny w myśl § 4.

2. Jeżeli producent przy ocenie maszyny stwierdzi, że mimo wyczerpania wszelkich możliwych rozwiązań nie gwarantuje ona pełnego bezpieczeństwa, jest obowiązany określić w świadectwie dopuszczenia maszyny do produkcji rodzaj zagrożeń oraz niezbędne środki zapobiegawcze, które powinny być stosowane przy eksploatacji maszyny.

3. Świadectwo dopuszczenia maszyny do produkcji stanowi integralną część dokumentacji techniczno-ruchowej maszyny wprowadzanej do obrotu i eksploatacji. Wzór świadectwa dopuszczenia maszyny do produkcji określa załącznik do uchwały.

§ 6. 1. W razie stwierdzenia przez organ nadzoru i kontroli warunków pracy, że maszyna, mimo uzyskania świadectwa dopuszczenia jej do produkcji, o którym mowa w § 5, stwarza zagrożenie dla życia lub zdrowia, organ, który stwierdził to zagrożenie, zawiadamia producenta. Producent jest obowiązany do ponownej oceny maszyny z zachowaniem przepisów § 3—5.

2. W razie stwierdzenia przez organ nadzoru i kontroli warunków pracy wprowadzenia do obrotu lub eksploatacji maszyny bez świadectwa dopuszczenia jej do produkcji, o którym mowa w § 5, organ ten może skierować wniosek do Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacji, Miary i Jakości o wszczęcie postępowania w myśl art. 24 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7).

3. Organ nadzoru i kontroli warunków pracy w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, wszczyna

w stosunku do producenta postępowanie w sprawie naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 7. Uchwała nie narusza przepisów dotyczących dopuszczenia do obrotu i eksploatacji maszyn:

- 1) obowiązujących w resorcie obrony narodowej i spraw wewnętrznych oraz w zakresie dozoru technicznego i prawa górniczego,
- 2) określonych w uchwale nr 25 Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1984 r. w sprawie oznaczania wyrobów państwowymi znakami jakości i znakiem bezpieczeństwa oraz konsekwencji ekonomicznych za nieodpowiednią jakość (Monitor Polski Nr 6, poz. 45).

§ 8. Maszyny nie mające w dniu wejścia w życie uchwały świadectwa dopuszczenia do produkcji mogą być produkowane i dopuszczane do obrotu przez okres 2 lat.

§ 9. W uchwale nr 1 Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1977 r. w sprawie oceny pod względem wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy obiektów, maszyn i licencji nabywanych za granicą (Monitor Polski Nr 1, poz. 1) w § 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w zakresie maszyn — uchwałą nr 118 Rady Ministrów z dnia 15 sierpnia 1986 r. w sprawie obowiązkowej oceny maszyn i innych urządzeń technicznych pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy (Monitor Polski Nr 26, poz. 180), z tym że oceny dokonuje zespół, który powołuje właściwy minister.”

§ 10. Traci moc uchwała nr 277 Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1968 r. w sprawie oceny maszyn i innych urządzeń technicznych w zakresie wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy (Monitor Polski Nr 36, poz. 255 i z 1977 r. Nr 1, poz. 1).

§ 11. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w. z. Z. Szalajdu

Załącznik do uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 15 sierpnia 1986 r. (poz. 180)

ŚWIADECTWO DOPUSZCZENIA MASZINY DO PRODUKCJI

Na podstawie § 5 uchwały nr 118 Rady Ministrów z dnia 15 sierpnia 1986 r. w sprawie obowiązkowej oceny maszyn i innych urządzeń technicznych pod względem bezpieczeństwa i higieny pracy (Monitor Polski Nr 26, poz. 180) — maszyna

(nazwa maszyny — typ — charakterystyczne cechy techniczne — Symbol Systematycznego wykazu wyrobów)

po uzyskaniu pozytywnej oceny dokumentacji konstrukcyjnej oraz prób i badań prototypu w zakresie wymagań bezpieczeństwa i higieny pracy — kwalifikuje się do podjęcia produkcji.

Zalecenia eksploatacyjne

(miejscowość — data)

(pieczęć i podpis kierownika zakładu pracy będącego producentem maszyny)